

ΑΙΤΗΜΑ

«Στήριξη των ανέργων πρώην συμβασιούχων εργαζομένων του εργοστασίου της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης στις Σέρρες, μέσω ένταξης σε ολοκληρωμένα προγράμματα στήριξης και απασχόλησης κατά της ανεργίας, χορήγησης ειδικότερου επιδόματος βοήθειας από τον ΟΑΕΔ, αναγνώρισης απαλλακτικών μέτρων (μη καταβολή ΕΝΦΙΑ και λοιπών χαρατσιών), ένταξης στο κοινωνικό τιμολόγιο της ΔΕΗ, ρύθμισης των δανείων και πρόβλεψης ειδικότερων μέτρων από τον αρμόδιο φορέα ασφάλισης»

Στις 15 Ιουλίου 2014, με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης ανακοινώθηκε η αναστολή της παραγωγικής λειτουργίας του εργοστασίου Σερρών, ως εξής:

«Το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας, στη συνεδρίαση της 15ης Ιουλίου 2014, με βάση τη μελέτη αναδιάρθρωσης της εταιρείας, που εκπόνησε εγνωσμένου κύρους σύμβουλος αναδιάρθρωσης (Kantor), αποφάσισε την υλοποίηση σειράς μέτρων και παρεμβάσεων που προτείνονται στην παραπάνω μελέτη. Στα πλαίσια των παρεμβάσεων αυτών περιλαμβάνεται και η αναστολή της παραγωγικής λειτουργίας των εργοστασίων Σερρών και Ορεστιάδας, τα οποία προς εξυπηρέτηση των παραγωγών θα λειτουργήσουν τη φετινή περίοδο ως κέντρα συγκέντρωσης των τεύτλων των αντίστοιχων περιοχών. Κεντρικός στόχος της μελέτης αναδιάρθρωσης της εταιρείας είναι η επίτευξη της μακροχρόνιας βιωσιμότητας και ανταγωνιστικότητάς της, μέσω ιδίως μείωσης του λειτουργικού κόστους, αύξησης της παραγωγικότητας και οργανωτικών αλλαγών, προς όφελος της επιχείρησης, των μετόχων, των εργαζομένων, των παραγωγών και της οικονομίας γενικότερα».

Ωστόσο, η απόφαση αυτή ελήφθη χωρίς να υπάρχει κυβερνητικός σχεδιασμός που να αναφέρεται στην πολιτική για την ζάχαρη, στην προμήθεια των καταναλωτών, στην πρωτογενή παραγωγή από τους αγρότες-τευτλοπαραγωγούς και στον εκσυγχρονισμό στην καθετοποίηση, προκειμένου να στηριχθεί η εγχώρια παραγωγική, αγροτική, βιομηχανική και εμπορική διαδικασία του αγροτικού προϊόντος της ζάχαρης και να μην γίνει η χώρα μας απλά εισαγωγέας.

Στις 15 Ιουλίου 2014 έπεσε η αυλαία του δράματος EBZ όπως αυτή εξελίχθηκε τα τελευταία χρόνια. Το δράμα αυτό είχε πολλά επεισόδια, με αρνητικούς και θετικούς πρωταγωνιστές και κάποιους αφανείς ήρωες όπως ήταν οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι. Η λήψη της απόφασης αναστολής λειτουργίας του εργοστασίου Σερρών έλαβε χώρα χωρίς να συνυπολογιστεί το έργο και η προσφορά αυτών των

εργαζομένων καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας της EBZ αλλά και οι συνέπειες που θα επέφερε στη ζωή των 200 οικογενειών τους η ξαφνική και άδικη απώλεια των θέσεων εργασίας τους. Χωρίς να συνυπολογιστεί ότι η δική μας ζωή δεν αναστέλλεται.

Ο ρόλος των συμβασιούχων εργαζομένων ήταν καθοριστικός από την πρώτη μέρα λειτουργίας του εργοστασίου της EBZ στις Σέρρες, δηλ προ 50ετίας. Παλαιότερα ήταν τόσο αυξημένες οι ανάγκες λειτουργίας του εργοστασίου Σερρών που απασχολούνταν περί τους 800 εργαζομένους, για περίοδο οκτώ ή δέκα μηνών ενώ με την πάροδο του χρόνου ο αριθμός των συμβασιούχων εργαζομένων μειώθηκε στους 200 και η διάρκεια των συμβάσεών τους στους τρεις μήνες.

Για πενήντα χρόνια δώσαμε όλη την ικμάδα των δυνάμεών μας για να κρατηθεί και να λειτουργήσει το εργοστάσιο μας. Ειδικότερα όσοι από εμάς εργαζόμασταν στην συντήρηση, με εμπειρία 10 έως και 30 έτη, έχουμε αποκτήσει πλέον εξειδικευμένες γνώσεις. Οι περισσότεροι είμαστε πτυχιούχοι ΤΕΙ και διαφόρων άλλων αντίστοιχων σχολών. Ως συμβασιούχοι εργαζόμενοι λαμβάναμε ένα ικανοποιητικό εισόδημα και αυτό αποτελούσε ταυτόχρονα και το μοναδικό οικογενειακό μας εισόδημα. Είχαμε συνηθίσει σε έναν αγώνα συνεχή και αδιάλειπτο προκειμένου να διατηρήσουμε τις θέσεις εργασίας μας.

Σήμερα με την απόφαση αναστολής λειτουργίας του εργοστασίου Σερρών 200 οικογένειες βρεθήκαμε στο δρόμο, χωρίς εργασία αλλά και χωρίς να ληφθεί κάποιο μέτρο .

Στην χώρα μας είναι γνωστό ότι την «πληρώνει» ο αδύναμος και εμείς ως τέτοιοι είχαμε μόνο υποχρεώσεις και όχι δικαιώματα.

Αναρωτιέται κανείς, στην Ε.Ε. όπου ανήκουμε δεν οφείλουν οι μόνιμοι και οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι να έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Γιατί στην Ελλάδα έχουμε μόνο υποχρεώσεις :

Γιατί χωρίζουμε τους εργαζόμενους σε βολεμένους και μη:

Αυτό το διάστημα διανύουμε το δεύτερο χρόνο ανεργίας.

Έχουμε φτάσει στα όρια της απόγνωσης.

Πολλοί από εμάς, είμαστε σε ηλικία όπου είναι απίθανο έως ακατόρθωτο να βρούμε νέα εργασία.

Κάποιοι από εμάς βρισκόμαστε στα πρόθυρα της συνταξιοδότησης.

Οι περισσότεροι αντιμετωπίζουμε πρόβλημα επιβίωσης.

Ζητούμε από την πολιτεία να παρέμβει και να δείξει το κοινωνικό της πρόσωπο.

Δεν θέλουμε να γίνουμε κλέφτες ούτε επαίτες.

ΖΗΤΟΥΜΕ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

- 1) Να ενταχθούμε σε ολοκληρωμένα προγράμματα στήριξης και απασχόλησης κατά της ανεργίας
- 2) Να μας δοθεί ειδικότερο επίδομα βοήθειας από τον ΟΑΕΔ
- 3) Να μας αναγνωριστούν κάποια απαλλακτικά μέτρα όπως η μη καταβολή ΕΝΦΙΑ και λοιπών χαρατσιών.
- 4) Να ενταχθούμε στο κοινωνικό τιμολόγιο της ΔΕΗ.
- 5) Να γίνει ρύθμιση των δανείων μας τα οποία λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών είναι αδύνατο να αποπληρωθούν.
- 6) Να προταχθούμε σε περίπτωση συμμετοχής μας σε προκηρύξεις του Δημοσίου.
- 7) Να προβλεφτούν ειδικότερα μέτρα από τον φορέα ασφάλισής μας.

Απαιτούμε και θα αγωνιστούμε με κάθε τρόπο και με τη βοήθεια του Θεού θα επιτύχουμε.

Η συντονιστική επιτροπή αγώνα,
των συμβασιούχων εργαζομένων του εργοστασίου Σερρών .